

Fortolkning; men, at den er urigtig, derom tror jeg, at ogsaa den høitærede Finanzminister maa være enig med Forslagsstilleren og mig. Men, naar saa er, maa jeg ansæ det for meget urigtigt at fremsætte en saadan Mening; thi derved kan han kun bestyrke den Slags Misfortolkninger, som det er. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) berørte leilighedsvis ogsaa de sjællandske Jernbaner, og bemærkede, at det var jo ogsaa et privat Selskab, og om det maatte jo gjælde det Samme som om andre private Selskaber; thi, naar vi sagde om de andre private Selskaber, at de havde Interesse i at varetage Egnens Læve og indkomne Egnens Duffer og Jernbønheder, maatte det Samme gjælde om det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg skal oplyse det ærede Medlem og dem, der dele samme Mening som han, om, at det sjællandske Jernbaneselskab opfatter og betragter sine Anliggender paa en noget anden Maade end de øvrige private Selskaber, saa vidt mig bekjendt, gjøre det her i Landet. Det har sin naturlige Marsag i den eiendommelige Stilling, det sjællandske Jernbaneselskab har. Det er, at ligne med en Grosferer, som gjør store Forretninger med gennemgaaende Trafik, og som forsmaar den lokale Trafik, medens de andre Selskaber ere henrykte til at drive Forretninger som Detaillister, henviste til den lokale Trafik. Det er ligesom Forholdet. Men det lider den lokale Trafik i høi Grad under, og deraf følger for Sjællands Bedkommende, at der er en meget stærk Trang til at faae dette Forhold afløst. — Der er en anden vigtig Forskjel mellem det sjællandske Jernbaneselskab og de private Selskabers Forhold, nemlig den, at de sjællandske Jernbaner betale sig og maa kunne erhverves af Staten uden Spor af finansiell Offer; hvilket for mig er Betingelsen for, at de overhoved skulde erhverves, medens der for de andre private Baners Bedkommende ikke kan være Tale om at erhverve dem uden finansiell Offer — jeg taler om Banerne i alt Fald Vest for Storebelt og ikke om de Ilandske — og det er Noget, man vel maa betænke sig paa. Jeg skal forøvrigt ikke fortsætte disse Betragtninger, hvortil kun et Par Bemærkninger, dels fra Ministertablet, og dels fra det nævnte ærede Medlem, have givet mig Anledning, og jeg skal heller ikke lade mig forlede til af de mangfoldige Bemærkninger, der ere fremkomne lige overfor Mindretallet, at gaa ind paa Enkelhederne i Mindretallets Betænkning, allermindst i dette Aftemøde, hvor jo saa mange ærede Talere vente paa at faae Ordet. Vi hørte, at der var 17 Talere indtagne ved Mødets Begyndelse, og der vil maaske komme 17 til, før Mødet er til Ende. Jeg maa imidlertid dog paa Mindretallets Begne udtale, at det er en fuldkommen urigtig Indvending mod Mindretallet, at det har gjort det Samme, som det har bebrejdet Flertallet, nemlig at opstille

Baner uden Undersøgelse. Jeg vil minde ærede Medlemmer om, at vor principale Indstilling gaar ud paa, at der ingen Baner skal anlægges, ikke en Gang de to Baner, der ere nævnte i Spidsen af Dagsordenen. Ikke engang om dem udtale vi, at de skulle anlægges, men fretopt, at de ikke skulle anlægges, fordi der mangler Undersøgelser om dem. Det er vor principale Indstilling; men, mine Herrer, under den Forudsætning, at Thinget skulde forsætte denne Indstilling, siger Mindretallet: Ja, skal der være Gilde, saa ville vi ogsaa med til Gilde. Naar en hel Række Linier, som ikke ere undersøgte, skulle bringes under Forhandling og Aftemning, saa have vi en hel Pose til, vær saa artig, mine Herrer, og vælg! Det er det, vi gjøre, men det er kun subsidiært; vor principale Indstilling gaar sandelig ikke ud paa, at nogen undersøgt Linie skal anlægges, men tvertimod paa det Modsatte, nemlig at der ingen skal anlægges. Den Indvending, som er fremkommen fra en hel Mængde Sider, er fuldstændig uberettiget. Der er dog en enkelt Bemærkning, jeg kunde have Lyft til at gjøre mod det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgfreds (Højmark), der havde særlig sat paa Mindretallet i den Anledning. Det var han, der talte om Bogenjebanen; det var for dens Skyld, han var baade mod Mindretallet og mod Forslagsstilleren, som jeg nu med Fornøjelse ser er kommen tilstede og han vil altsaa nok kunne værge sit Forslag, naar han erfarer, maaske underhaanden, hvad der er blevet sagt om det. Jeg følger mig ikke opfordret til at værge dette Forslag, til hvilket jeg agter at stille mig aldeles neutral. Men hvad jeg agter at sige, er kun over for det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgfreds, naar han bebrejdede Mindretallet, at det havde udtalt sig mod Bogenjebanen at det havde stillet sig uvenlig til Forslaget om denne Ban. Jeg tror, at det ærede Medlem gjør Mindretallet storlig Uret. Jeg kan i det Mindste for mit Bedkommende sige, at jeg har følt en Samvittighed af, at jeg ikke har foreslaaet denne Bogenjebane strøgen af Flertallets Forslag; men jeg som de øvrige Medlemmer af Mindretallet have viist Resignation lige over for dette Forslag, som unegtelig er det allerfærgeste Punkt i Flertallets Forslag, thi det er denne Bane, og at denne burde anlægges for Statens Regning, er noget af det allermeest Uvilsomme, og naar vi ikke have stillet Forslag om, at den skulde udgaa, saa er det kun, fordi vi ikke have stillet subsidiære Forslag, som der kun er Tale om fra Mindretallets Side, undtagen hvor vi enten havde Modlinier, eller det var Baner, der direkte eller indirekte stode i Forbindelse med private Baner. Det er den eneste Undskyldning, Mindretallet kan anføre for, at det ikke har foreslaaet Bogenjebanen udstemt, og det ærede Medlem burde virkelig være os taknemmelig, thi der er en utrolig ringe Marsag til at anlægge